

อาทิตย 15 กันยายน

สัปดาห์ที่ 24
เทศกาลธรรมดา
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 4

บทอ่านจากหนังสืออพยพ

อพย 32:7-11, 13-14

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่โมเสสว่า “จงรีบลงไปข้างล่างเถิด เพราะประชาชนของท่านซึ่งท่านได้นำออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ได้ทำผิดอย่างสาหัส เขาเปลี่ยนวิถีทางอย่างรวดเร็วออกจากทางที่เราได้สั่งให้เขาเดิน เขาหล่อรูปลูกโคขึ้น แล้วกราบนมัสการ ทั้งยังถวายบูชาแก่รูปนั้น พร้อมกับกล่าวว่า ชาวอิสราเอลทั้งหลาย นี่แหละเป็นพระเจ้าของท่านผู้ทรงนำท่านออกมาจากแผ่นดินอียิปต์” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่โมเสสต่อไปว่า “เรารู้จักคนเหล่านี้ดี เขาตั้งใจเลวเกิน อย่าห้ามเราเลย ความโกรธของเราจะเผาผลาญเขาทั้งหลาย และเราจะทำลายเขาเสีย เราจะทำให้ท่านเป็นชนชาติใหญ่”

โมเสสอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของตนว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ทำไมพระองค์ทรงปล่อยให้พระพิโรธเผาผลาญประชากรของพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงนำออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยอาณานิคมอันยิ่งใหญ่และด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์เล่า”

ขอทรงระลึกถึงอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ผู้รับใช้ของพระองค์เถิด พระองค์ทรงสัญญากับเขาโดยทรงสาบานอาศัยพระนามของพระองค์ว่า เราจะให้ลูกหลานของท่านมีจำนวนมากมายเหมือนดาวในท้องฟ้า เราจะให้แผ่นดินที่เราสัญญาไว้นี้ทั้งหมดแก่ลูกหลานของท่าน และเขาจะครอบครองเป็นมรดกตลอดไป” องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงเปลี่ยนพระทัยไม่ทรงลงโทษประชากรของพระองค์

เพลงสดุดี

สดด 51:1-2, 10-12, 15 และ 17

- ก) ข้าแต่พระเจ้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าตามความรักมั่นคงของพระองค์เถิด
โปรดทรงลบล้างการล่วงละเมิดของข้าพเจ้าเพราะพระกรุณาของพระองค์
โปรดทรงล้างข้าพเจ้าให้สะอาดหมดจดจากความผิดของข้าพเจ้า
โปรดชำระข้าพเจ้าให้บริสุทธิ์จากบาปที่ข้าพเจ้าได้กระทำ
- ข) ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงสร้างใจที่ใสสะอาดไว้ในข้าพเจ้า
โปรดทรงฟื้นฟูดวงจิตของข้าพเจ้าให้มั่นคง
ขออย่าทรงผลักไสข้าพเจ้าไปจากพระพักตร์
ขออย่าทรงยกพระจิตศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ออกจากข้าพเจ้าเลย
ขอพระองค์ประทานความชื่นชมที่ทรงช่วยให้รอดพ้นคืนให้ข้าพเจ้า
ขอพระองค์ทรงคำจูนจิตเอื้อเฟื้อแผ่ไว้ในข้าพเจ้า
- ค) ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงเผยริมฝีปากของข้าพเจ้า
แล้วปากของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระองค์
ข้าแต่พระเจ้า เครื่องบูชาของข้าพเจ้าคือดวงจิตที่เป็นทุกข์
ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ไม่ทรงรังเกียจใจที่เป็นทุกข์และถ่อมตน

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงทิโมธี ฉบับที่หนึ่ง 1 ทธ 1:12-17

พี่น้อง ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระคริสต์เยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ประทานพลกำลังแก่ข้าพเจ้า ด้วยพระองค์ทรงเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำเชื่อถือ จึงทรงเรียกให้มารับใช้ แม้ว่าก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าเคยพุดดูหมิ่นพระเจ้า เบียดเบียนและกระทำทารุณ แต่ข้าพเจ้าก็ได้รับพระเมตตากรุณาจากพระองค์ เพราะข้าพเจ้ากระทำไปโดยความไม่รู้ขณะที่ยังไม่มีความเชื่อ แต่พระหรรษทานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทำให้ข้าพเจ้ามีความเชื่อและความรักในพระคริสต์เยซูอย่างเหลือล้น ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำที่น่าเชื่อถือนำที่ทุกคนจะยอมรับ คือ “พระคริสต์เยซูเสด็จมาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอดพ้น” ข้าพเจ้าเป็นคนแรกในบรรดาคนบาปเหล่านี้ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงแสดงพระเมตตากรุณาต่อข้าพเจ้า เพราะพระเยซูคริสต์เจ้าทรงต้องการแสดงความเพียรอดทนที่ยาวนานต่อข้าพเจ้าเป็นคนแรก เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับผู้ที่ยึดมั่นเชื่อในพระองค์ที่ได้รับชีวิตนิรันดร์ ขอพระเกียรติยศและพระสิริรุ่งโรจน์ตลอดนิรันดร์ จงมีแด่พระเจ้าองค์เดียวที่เราแลเห็นไม่ได้ พระผู้ทรงเป็นอมตะ และพระผู้ทรงเป็นกษัตริย์นิรันดร์ อาเมน

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา ลก 15:1-10

เวลานั้น บรรดาคนเก็บภาษีและคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อฟังพระเยซูเจ้า ชาวฟาริสีและธรรมจารย์ต่างบ่นว่า ‘คนนี้ต้อนรับคนบาปและกินอาหารร่วมกับเขา’ พระองค์จึงตรัสเรื่องอุปมานี้ให้เขาฟัง

“ท่านใดที่มีแกะหนึ่งร้อยตัว ตัวหนึ่งพลัดหลง จะไม่ละแกะเก่าสืบเก่าตัวไว้ในถิ่นทุ่งกันดาร ออกไปตามหาแกะที่พลัดหลงจนพบหรือ เมื่อพบแล้ว เขาจะยกมันไต่ป่าด้วยความยินดี กลับบ้าน เรียกมิตรสหายและเพื่อนบ้านมา พูดว่า “จงร่วมยินดีกับฉันเถิด ฉันพบแกะตัวที่พลัดหลงนั้นแล้ว” เรบอกท่านทั้งหลายว่าในสวรรค์จะมีความยินดีเช่นนี้เพราะคนบาปคนหนึ่งกลับใจมากกว่าความยินดีเพราะคนชอบธรรมแก้สลับเก่าคนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่”

“หญิงคนใดที่มีเงินสิบเหรียญแล้วทำหายไปหนึ่งเหรียญ จะไม่จุดตะเกียง กวาดบ้าน ค้นหาอย่างถี่ถ้วนจนกว่าจะพบหรือ เมื่อพบแล้ว นางจะเรียกมิตรสหายและเพื่อนบ้านมาพูดว่า “จงร่วมยินดีกับฉันเถิด ฉันพบเงินเหรียญที่หายไปแล้ว” เรบอกท่านทั้งหลายว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะมีความยินดีเช่นเดียวกัน เมื่อคนบาปคนหนึ่งกลับใจ”

บาปเป็นเหตุให้เราอยู่คนละข้างกับพระเจ้า พระเยซูเจ้าคือพระชุมพาบาลผู้ทรงพระทัยดีผู้เสด็จออกแสวงหาแกะที่หลงทาง พระองค์เสด็จมาร่วมประสบการณ์กับมนุษย์เพื่อจะได้ทรงช่วยให้เรากลับสู่ฝูงแกะดั้งเดิม เมื่อแยกออกจากนายชุมพาบาล แกะก็ต้องเผชิญกับความหิวกระหาย และเสี่ยงกับอันตรายจากสุนัขป่า เมื่อกลับมาอยู่กับนายชุมพาบาลแกะจะรู้จักแต่ความดีและความเมตตากรุณา

การปฏิเสธไม่ยอมรับการให้อภัยของพระเจ้า เป็นเหตุให้เราารู้สึกว่างเปล่า โดดเดี่ยวและเผชิญหน้ากับอันตราย แต่ในพระเจ้าเราพบกับชีวิตและความมั่งมี ขอให้เรากลับมาสู่ผู้นำสงสารได้เรียนรู้จากแกะที่เคยหลงฝูงไป

